

var Stillingen ogsaa den Gang saaledes for Folkethingets Vedkommende, at man ved at gaa ind paa denne enkelte Bestemmelse, vilde have erkjendt Rigtigheden af overhovedet at gaa ind paa specielt i Rigsraadets Folkething at behandle Grundlovens enkelte Paragrafer; og der var tillige den Omstændighed tilstede, at man heller ikke den Gang af Hensyn til Hovedsagen vilde volde og hype nogen Strid om dette lige overfor Hovedsagen underordnede Spørgsmaal; men ligesom det ogsaa den Gang lod, at opfat var ikke opgivet, saaledes blev det ogsaa udtalt og erkjendt fra flere Sider, at Sagen kunde optages paany, naar som helst det skulde være, idet man ved en simpel Lov kunde faae sin Billie i den Henseende fremmet. Rigtigheden af denne sidste Paaftand er da ogsaa anerkjendt fra den kongelige Regjerings Side, idet man har havt Lovforslag foreliggende fra Regjertingens Side, som have gjort væsentlige Indskrænkninger i Bestemmelser vedrørende dette Forhold. Naar jeg nu har tilladt mig at fremlægge dette Lovforslag for det høie Thing, da er det saaledes i god Konsekvents med vor konstitutionelle Historie, i god Konsekvents med de Forudsætninger, ifølge hvilke Sagen forelaa for nogle Aar tilbage, og navnlig i Samklang med den Begyndelse til en forbedret Ordning, som man tildels ved Regjeringens eget Initiativ for et Par Aar siden har foretaget. Man har i de skriftlige Forhandlinger, som udenfor Salen ere førte om denne Sag, set fremsat den mærkværdige Paaftand, at Lovforslaget skulde staa i Strid med Grundlovens Bestemmelser. Det er for det Første motiveret derved, at, naar § 92 siger, at enhver i Lovgivning til Adel, Titel og Rang knyttet Forret er affkaffet, da skal det overhovedet betyde saa Meget som, at deraf fulgte, at Adel, Titel og Rang væsentlig vedbleve at bestaa; men der staar selvsølgelig Intet i Grundloven derom. Denne Antagelse er i en saa afgjørende Strid med, hvad der er forhandlet om denne Sag, forinden denne Bestemmelse blev indsat, at jeg ikke tror, jeg behøver at skjenke en saadan Indsigelse nogensomhelst Opmærksomhed, og det saa meget mere, som jeg er overbevist om, at det i alt Fald ikke er fra den Kant, man kan tænke paa at vente no-

gen Indsigelse mod Lovforslaget fra den meget ærede Conseilspræsidents Side. Der er imidlertid, naar denne Sag har været forhandlet, været hentet Indsigelse imod at ordne den, som det er foreslaaet i Lovforslaget eller paa lignende Maade, ogsaa derved, at det skulde være at angribe et kongeligt Prærogativ. Man hører dette Ord blive stillet frem med større eller mindre Stykke til forskjellige Tider. Saaledes synes det navnlig i den senere Tid at have været et meget yndet Ord for visse Folk, ogsaa for saadanne, der tidligere ikke havde saa Meget tilovers for dette Begreb. Jeg kan paa ingen Maade erkjende, at Forslaget i denne Henseende gjør sig skyldigt i nogen Brøde. Jeg maa antage, at saafremt det at udmærke visse Borgere fremfor andre, at belønne dem for „sand Fortjeneste og udmærket Daad“, er af nogen Betydning for vort offentlige Liv i det Hele, saafremt det altsaa er et Anliggende, der ikke udelukkende vedkommer det kongelige Hus eller er en Hof-sag, er kongelig Husholdnings-sag, men det derimod er Noget, som med Rette kan føres ind under Begrebet i § 11 i Grundloven „Rigets Anliggender“, maa Myndigheden derved som over alle andre Rigets Anliggender udøves af den konstitutionelle Konge igjennem hans Ministre. Det er derfor min Opfattelse, at, naar man vil beklage sig over eller gjøre Indsigelse imod Misbrug, der foregaa med Hensyn til Uddelingen af Titler og Ordener m. m., da kan og bør denne Indsigelse rettes imod den ansvarlige Regjering, der netop maa korrigere Styrelsen af den Slags Rigets Anliggender saa vel som af alle andre. Naar der saaledes i Grundlovens 3die Afdeling tales om, at Kongen udøver dette eller hint, f. Ex. at han lader slaa Mønt, da har jeg troet, at dette at slaa Mønt ligesaa godt kan siges at være et kongeligt Prærogativ som det at uddele Ordener og Titler. Men selv om der nu — det er slet før, og det kan vel sse endnu — gjøres Indsigelse imod denne Forklaring, skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at Lovforslaget jo i denne Henseende kun er et Tilbud, en Annodning, en Begjering, og at det ikke kan blive til Lov med mindre det faar Hs. Maj. Kongens Sanktion. Forslaget kan altsaa umu-